

[Poul Nødgaard]

til de mennesker, som laver disse skemaer, at de skal være rensset for alt det bureaukrati; så tror jeg, man kunne vinde lidt. I hvert fald kender jeg nogle lønmodtagere, som er meget irriterede, fordi de ikke ved, hvornår det skema er endeligt fremme på slutstationen. I stedet for kunne man sende det til ét sted, hvorfra det blev styret, at den pågældende orlov kom igennem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige to ting til hr. Helge Sander. Bare til hr. Helge Sanders erindring vil jeg gøre opmærksom på, at fagbevægelsen i de seneste ti år har indgået aftaler på arbejdsmarkedet med den mindste lønstigningstakt i nyere tids historie netop med henblik på at skabe et økonomisk grundlag, der kunne betyde en erhvervsudvikling, hvis den daværende regering havde lagt vægt på en erhvervsudvikling og omdannet den merøkonomi i samfundet til aktive investeringer i arbejdspladser. Det har den daværende regering ikke ønsket.

Men kom ikke og sig, at fagbevægelsen ikke de seneste ti år har været overordentlig ansvarlig i sine lønkrav netop af hensyn til de mange ledige, som skulle ind på nye arbejdspladser, hvis der var blevet ført en aktiv investerings- og erhvervsolitik.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg tror da, vi alle glæder os over den meget beskedne lønudvikling, der har været. Det har vi i hvert fald god grund til, for det er det, der har gjort, at vi har været i en konkurrencemæssigt gunstig situation.

Men det var jo slet ikke det, jeg talte om. Det var en elegant måde at komme ud af det på, og det var et glimrende svar på et spørgsmål, der ikke er stillet. Det, jeg talte om, var alene det, at arbejdsministeren mener, det er arbejdsgiverne, der med stor styrke skal fremføre kravet om, at man skal have indslusningsløn. Jeg siger, at det burde være begge parter krav, ikke mindst fagbevægelsens. Jeg synes, det er et problem, at fagbevægelsen ikke i større udstrækning taler de lediges sag, og det mener jeg ikke man gør, når man ikke går stærkere ind i hele spørgsmålet om indslusningsløn – jeg erkender, at det er et ord, som lyder dårligt i både arbejdsministerens og liges øren, men jeg

tror, alle ved, hvad jeg taler om – altså den løn-differentiering, som vi ved er stærkt påkrævet. Jeg har forespurgt under de seneste overenskomstforhandlinger og har da fået at vide, at det ikke har været på ønskesedlen. Det er ikke et af kravene, og det er det, der er uforståeligt for mig.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Når man lytter til hr. Helge Sander, kan man godt få det indtryk, at alle lønmodtagere i Danmark har den samme løn, at der er præcis den samme løn til høj og lav, unge og gamle. Men sådan er det jo ikke, der er en meget stor lønspredning. Der er lønspredning på unge, der kommer ind, og som, om jeg så må sige, udvikler sig på baggrund af de erfaringer, de får på arbejdsmarkedet, og måske deltager i efteruddannelseskurser osv. Der er en meget stor lønspredning, så jeg ville egentlig anbefale hr. Helge Sander at orientere sig lidt bedre med hensyn til, hvor stor en spredning der i virkeligheden er.

Jeg tror også, at hr. Helge Sander i den sammenhæng skulle prøve at orientere sig lidt i den retning. Jeg tror, det var fru Lilli Gyldenkilde, der var inde på det for et halvt års tid siden, da vi sidste gang havde denne diskussion: I virkeligheden bidrager staten jo igenem løntilskudsordningerne til en lønspredning i nedadgående retning. Noget andet var, hvis det virkelig var sådan, at danske arbejdsgivere ude omkring havde det ønske at få, for at sige det på jævnt dansk, billig arbejdskraft. Men det er der jo mange virksomheder der ikke ønsker, og jeg tror, det hænger sammen med, at danske arbejdsgivere – i hvert fald de af dem, der har fremtiden foran sig – faktisk lægger vægt på at respektere de aftaler, som arbejdsmarkedets parter hvert andet år indgår med hinanden og giver håndslag på at ville overholde.

Det dér ideologiske brøl, som jeg virkelig synes det er, år ud og år ind at tale om indslusningsløn, der jo dybest set handler om billig arbejdskraft, synes jeg faktisk ikke bidrager til et velfungerende arbejdsmarked og til et moderne, fremadrettet og dynamisk erhvervsliv. Det tror jeg ikke på, og derfor kunne jeg ikke drømme om at lægge pres på nogen som helst for at opnå, at der skulle være billig arbejdskraft.